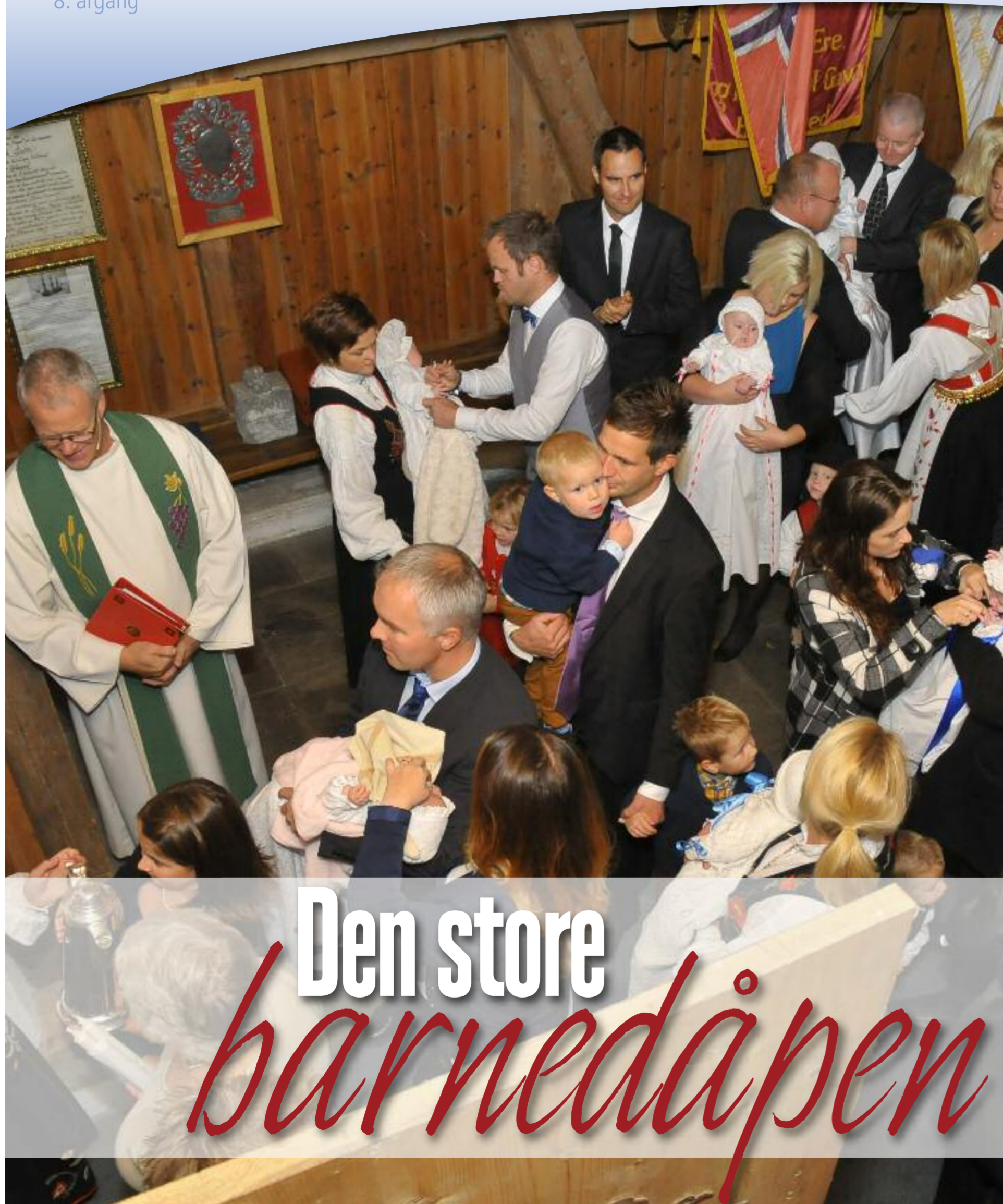

5

2012
8. årgang

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

Den store

barnedåpen

Male for å tale.. Zeljko Uremovic, hovedutstiller under Kunstutstillingsuka i Fevik kirke, ønsker og tror at bildene hans taler for seg. Det har han nok til felles med mange kunstnere. Men Zeljko har gjort et bevisst valg om å male sin kristne tro, og ikke minst sitt kristne evighetshåp, inn i bildene. Ikke i klartekst, men som Peters tale på pinse-dag; ett språk som det ikke var nødvendig å tolke, fordi det ble forstått av alle som hørte ham snakke. Zeljko er en kristen artist som vil tjene Gud med sin kunst, og forkynde Jesu seier

gjennom bildene sine, en seier som gjør at Guds gode framtid for oss lyser der fremme. Men det har vært en vei å gå for ham også, for å komme frem til klarhet og visshet om hva han ville med livet sitt, og malerkunsten sin.

Det finnes så mange slags vandring. Noen begivenheter markerer starten på en reise, andre en ny start, eller begynnelsen på slutten. Å være underveis er det eneste vi kan, og det uten å vite hvor mye som gjenstår. Felles for vandringene er at de leder fram mot noe, enten målet er synlig eller usynlig for øyet. Og i det å være underveis ligger det implisitt at man ikke er den samme ved slutten av en vandring som man var da reisen startet. Møter på ferden gjør at noe nytt blir til, i meg selv og/eller mellom meg og den eller det jeg møter. I det aller største bildet er livet vandringen, en vandring som, når en ser nøye etter, besto og består av flere «turer», på hoved- og sideveier.

Pilegrimen er seg vandringen bevisst, og oppsøker den, velvitende om at den høyst sannsynlig vil forandre ham og henne. Hva som blir forandret, og til hva, er neppe mulig å forutse. Noen er pilegrimer hele livet, andre tar opp vandrestaven et sted underveis. Jeg tror alle mennesker trenger å gjøre en pilegrimsreise eller flere i livet. Om den skal være i det ytre eller indre landskapet, tjå, si det... Enhver må finne ut hvor skoen trykker, eller hvor det er fare for gnagsår...

Å dure fram, som om ingen ting haster, eller tvert om; bare haster, tror jeg er et farlig spor og en dristig seilas. Faren for å frontkollidere med det som viser seg å være «dead end», enden av veien, for evig og alltid, bør få noen varsellamper til å blinke: De forspilte muligheters definitive mareritt kan være rundt neste sving. Det er forskjell på ingen flere muligheter og forspilte muligheter. Det er forskjell på å komme til veis ende og å krasje der.

Egentlig tror jeg, at når det kommer til stykket, er vandringens slutt den egentlige begynnelsen. Men om det er begynnelsen på en vandring, eller hva det er, gjenstår å se.

Enn så lenge er vi her, «underveis til Guds evige sommerdag», som Karsten Isachsen har kalt sin siste bok. Selv om alle reiser, alle vandring, går mot slutten, er det naturlig nok de som har vandret lenge, som har det faktisk klarest for seg. Likevel er det slik, for alle, at et liv utspiller seg mellom begynnelsen og slutten, uansett om det mellomværende blir kort eller langt. Det er der vi er, og der vi må gripe livet.

«Natten er mørkest like før dagen gryr – når de første strålene kommer meg i møte fra Guds evige sommerdag», skriver Isachsen i forordet til boken sin. Han skriver om en livsvandring som går mot slutten. Jeg leser ordene hans inn i enhver vandrers virkelighet: Det er først når du blir klar over hvor mørkt det har blitt, at du lengter etter lyset, og kan glede deg over lysets seier over mørket. Og lyset fra Guds evige sommerdag, er nettopp Jesu seier over mørket og ondskapsen.

«This is the light of victory! That is what I paint!» strålte Zeljko da jeg intervjuet ham (s. 8-9). Guds lys er lyset på stien min under vandringen, lyset der fremme som jeg trekkes mot.

Peer Rodal Haugen,
redaktør

6 NESTE NUMMER kommer ut 11. desember
frist for materiell 29. november

REDAKTØR / FORMGIVER / ANNONSER:
Peer Rodal Haugen
epost: redaksjon@peers.no
TELEFON: 99261422

KONTO: Fjæreposten, 2840.31.19581
ADRESSE TIL REDAKSJONEN:
Fjæreposten v/ red. Peer R. Haugen
Krokvn. 16, 4870 Fevik

UTGIVER: Fjære menighetsråd
OPPLAG: 5000, 6. utg. pr år
TRYKK: Agderposten trykk
DISTRIBUSJON: Norpost

Døpte i Fjære menighet

Jesus og barna
Mat 19,13-15; Mark 10,13-16
De bar også spedbarna til Jesus for at han skulle røre ved dem. Da disiplene så det, ville de vise dem bort. Men Jesus kalte dem til seg og sa: «La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til. For lig, jeg sier dere: Den som imot Guds rike likesom en liten barn, skal ikke bli forbigått.»

Viola Knudsen
Døpt i Fjære kirke 15. juli

Eva Hogganvik
Døpt i Fjære kirke 9. september

Troy Jacob Bull Harring
Døpt i Fjære kirke 9. september

Joel Sisay Lamark
Døpt i Fevik kirke 16. september

Siri Jørgine Ståhr Elvebakke
Døpt i Grunge kirke 22. september

Fredrik Hesnes James
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Isabel Espenes Askildsen
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Mathilda Sørensen Green
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Mathilde Catriona Thorsdalen Heggie
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Tellef Løndal Ramse
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Evine Bermudez Bringsverd
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Simen Hodnebrog Bringsverd
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Ella Berthelsen
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Sofie Ekra-Helland
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Maria Johnsen
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Torjus Thygesen Rønning
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Vilde Dokkedal
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Birk Arion Nilsen
Døpt i Fjære kirke 7. oktober

Gabriel Tveito Takserås
Døpt i Fevik kirke 7. oktober

Bestefar døpte barnebarnet

På den store dåpsdagen i Fjære menighet, med tretten dåpsbarn i Fjære kirke, var det også fest i Fevik kirke. Riktignok ble bare ett barn båret til dåpen der, men til gjengjeld var det Oddvar prests eget barnbarn, lille Gabriel Tveito Takserås. Oddvar

og Klaras Tveitos sønn, Magnus, og hans kone Karen, døpte sitt første barn. Bildet over viser med all mulig tydelighet at dette var et spesielt øyeblikk både for far til dåpsbarnet og far og bestefar, presten.

sport 1
GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400
ÅPENT: Man-Ons 09-17 Tor-Fre 09-19 Lørdag 10-16

Vi beklager at vi ikke hadde riktig navn på bildet Viola Knudsen, som ble døpt i Fjære kirke 15. juli. Men øverst t.v. her er hun med sitt rette navn.

Red.

Søndag 7. oktober var en festdag av de sjeldne i Fjære menighet. Da ble ikke mindre enn 13 barn båret til dåpen. Og samtidig i Fevik kirke døpte presten sitt eget barnebarn. (Se s. 3).

I våpenhuset i Fjære kirke, like før den spesielle gudstjenesten, som av forståelige grunner var en ren dåpsgudstjeneste, var det liv og røre og lett kaotiske tilstander rett før alle skulle gå inn i flokk og følge. Men et nydelig kaos! At foreldre svettet og ordnet med dåpsbarnet og andre søsken, var som det skulle være en slik dag! Da må og skal det være rom for det uventede, og plass til både smil og latter. For å ta Jesu ord på alvor må også favnen være vid åpen på en dag som denne!

«La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem.»

Jesus

GRAVMONUMENTER
 Topp kvalitet til rimelig pris - Kort leveringstid
10 ÅRS GRATIS OPPRETNING AV NYE STEIN
 Spesialister på omsliping, navntilførsel samt restaurering.
RING OSS! Vi gir råd og veiledning i alle spørsmål ang. gravstedet - Be om å få tilsendt vår katalog.
FEVIK STEININDUSTRI AS
 Tlf. 37 04 72 31 - Fax. 37 04 71 48
 Besøksadresse: Moy - mellom Fevik og Grimstad
 Åpningstider: Man - fre kl. 07.00 - 16.00
 Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale
 «Bjørklund har tradisjoner i stein»

VI KAN BIL!

- SERVICE/REP - ALLE MERKER
- EU-KONTROLL
- BILGLASS, REP/BYTT
- LAKK/KAROSSERI
- SKADETAKSERING
- FALCK BILREDDNING (24 T)
- ORG. OPEL-SAAB VERKSTED

JP & Thygesen AS
 LILLESANDSVN. 29, 4877 GRIMSTAD
 TLF 37 25 29 30 - www.jpthygesen.no

MARK ASTRUP
 JENS PETER FOSSELL
 CHRISTIAN THERILDSEN

4 års-Bibel

Ingunn Metveit Olsen
tekst & foto

Det er søndag 14. oktober, og det er både kaldt og surt ute. Men allikevel har femten 4-åringene tatt turen til Fjære kirke denne søndagen. Det er nemlig ingen hvilken som helst søndag. Det er familiegudstjeneste med utdeling av 4-års Bibel!

I våpenhuset står noen barn fra barnekoret Elle Melle klar til å gå i prosesjon inn i kirka. De bærer med seg frukt og grønnsaker som etter hvert skal pryde alterbordet. Det er nemlig også høsttakkefest! Søndagsgudstjenesten er spekket med mye godt og variert innhold. Barnekoret leder oss i liturgien og

synger flotte, fengende sanger med små, søte solister. De største i koret (som egentlig heter Tween) er med på dramastykke om profeten Elia og enken i Sarepta. De har fått på seg kjortler og belter om livet. Noen er profetdisipler, det er enken og sønnen hennes, vi har palme og bekken i Kritdalen, og det er til og med ravner her som kommer med brød og kjøtt til Elia hver morgen og kveld. Barna er vant til å være i kirken og stå foran masse folk, så de gjør en god jobb.

Alle 4-åringene kommer frem når navnene deres blir lest opp, tar presten i handa og mottar sin egen barnebibel. Dukkene Frank og Fia dukker plutselig opp under gudstjenesten og minner 4-åringene på at det også er spennende 4-års samlinger to mandager på rad.

Til slutt er det også nattverdutdeling og bønnvandring hvor man kan tenne lys i globen og i våpenhuset, skrive bønnelapper og takkelapper.

Livet

Midt i mellom influensa og vannkopper, 4-års samlinger og babysang dukker plutselig fristen for materiell til Fjæreposten opp. Da må en stoppe opp litt i alle hverdagens gjøremål for å lese, reflektere litt og tenke over ting. Og det er jo både nyttig og faktisk helt nødvendig, for det er livet vårt som passerer. Tiden går fort, sier alle. Og det gjør den. Det var bare da vi var barn og ventet på at bursdagen vår skulle komme, at tiden gikk sakte. Når vi blir eldre går tiden fortere. Eller rettere sagt, det føles som om tiden går fortere. Da må vi passe på å stoppe opp litt innimellom slik at vi får med oss «livet», som passerer oss i (noen ganger) rasende fart.

Da vi var barn lærte vi at Gud passer på oss, og at vi har en engel som følger oss hver dag. Og dette er fortsatt sant, selv om vi har blitt voksne. Som barn kan en fort få det inntrykket at dette betyr at ingenting vondt vil skje. Så blir en eldre, og da erfarer en at dette ikke er tilfellet. Selv i voksen alder kan det til tider være vanskelig å godta at vonde ting skjer, og skjønn hvorfor det skjer, hvorfor Gud tillater det? Vi kristne er ikke unntatt de negative sidene som livet kan by på. Men vi går ikke alene i gjennom vanskelighetene. Gud er med oss og fører oss gjennom prøvelsene. Det er viktig at barna også får vite om dette, slik at deres bilde av kristendommen og Gud blir nyansert. Hvis man bare har lært at Gud passer på oss så det ikke skjer noe vondt, vil barnet kanskje kaste Gud på dør, den dagen prøvelsen kommer.

Bibelen forteller at vi skal få kraft og styrke til hver dag. «Slik dagen din er, slik skal din styrke være.» Vi kan med all frimodighet vende oss til Gud og be om styrke, og vi kan be andre kristne be for oss. Det er mange som kan fortelle om tider med vanskeligheter hvor en allikevel merker at andre ber og at en da blir løftet opp. Noen ganger kan vi se dette bedre i etterkant, og sier: Jeg hadde nok aldri klart meg gjennom dette uten dem som ba for meg. Bønnene bar meg. Mange er kjent med teksten: «Fotsprene», som jeg synes beskriver dette på en fin måte.

En natt hadde en mann en drøm. Han drømte at han sparte langs stranden sammen med Herren! Over himmelen kom bilder fra livet hans til syne.

For hvert bilde han så, oppdaget han at det var to par fotspor i sanden; det ene var hans egne, og det andre var Herrens. Da det siste bildet for forbi over himmelen, så han tilbake på fotsprene i sanden. Han la merke til at mange ganger i livets løp var det bare ett par fotspor. Da oppdaget han også, at det var de gangene da livet hans hadde vært vanskeligst og mest smertefullt!

«Herre, du sa en gang da jeg bestemte meg for å følge deg, at du alltid ville gå med meg og aldri forlate meg. Men nå ser jeg at da min nød var størst og det var vanskeligst å leve, da er det bare ett par fotspor. Jeg forstår ikke hvorfor du forlot meg når jeg trengte deg mest?» Da svarte Herren: «Mitt kjære og dyrebare barn! Jeg elsker deg og ville aldri forlate deg. De gangene i livet ditt da prøvelsene og lidelsene dine var størst, og du bare kan se ett par spor i sanden, det var de gangene jeg bar deg i armene mine!»

Ingunn Metveit Olsen
menighetspedagog

det det det det
skjer skjer skjer skjer
skjer skjer

- **JULENATTINÉKORET** har første øving i Fevik kirke onsdag 7. november kl. 20.00. Sangere som har lyst til å være med i koret til nattinéen er hjertelig velkommen. Det blir øvinger hver onsdag kl. 20.00 fra 21. november. Generalprøve blir onsdag 19. desember. Julenattinéen er som vanlig 22. desember i Fevikhallen. Se plakater og oppslag når det nærmer seg.
- **ADVENTSAMLING** for alle 5-åringene (født 2007) i Fevik kirke mandag 3. desember kl. 17.30. Her blir det sang og musikk, skuespill og du får også treffe igjen de to små vennene Frank og Fia. Alle 5-åringene får med seg hver sin julecd hjem. Velkommen!
- **ALFSAM** (alle funksjonsnivåer sammen) annehver torsdag på FMU-bygget kl. 18.00-20.00. Alfsam er en klubb for barn og unge med ulike funksjonshemninger, hvor målgruppen er ca. 10-18 år. Klubb med sang, andakt, kveldens gjest, spill og sosialt samvær, salg av mat, brus og kake. Velkommen! Neste samling er 08.11 (Bowling), 22.11, 06.12 (avslutning med nissefest). Noe du lurer på? Ta kontakt på e-post: imo@grimstad.kirken.no
- **SMÅBARNSSANG** hver mandag kl. 10.00 på FMU-bygget. Ta med niste. Kaffe, te og saft får du. Sang, sosialt samvær og lek. Siste gang før jul er 26. november. Da blir det nissegrøt og juleevangelie.
- **SMÅBARN TREFF** i Fevik kirke onsdager kl. 10.30. Ta med niste. Siste gang før jul er 12. desember.

Er det noen du lurer på? Se mer info:
www.fjæreposten.no eller ta kontakt:
imo@grimstad.kirken.no eller telefon 37 09 01 18.

BIBEL quiz

1 Hva het gjetergutten som ble Bibelens store salmedikter?

1. David
- x. Asaf
2. Salomo

2 Hvilken fugl kom tilbake til Noah med et friskt oljebland i nebbet?

1. En due
- x. En ravn
2. En ørn

3 Hva het Esaus tvillingbror?

1. Isak
- x. Jakob
2. Josef

4 Hvem av Jesu disipler prøvde å gå på vannet?

1. Jakob
- x. Peter
2. Johannes

5 Hva het kongen som bygget tempelet i Jerusalem?

1. Saul
- x. David
2. Salomo

6 Hvem av Israels konger ble kjent for sin store visdom?

1. David
- x. Saul
2. Salomo

7 Hvor ble Jesus døpt?

1. I Dødehavet
- x. I Jordan
2. I Gennesaretsjøen

8 Til hvilket land flyktet Maria og Josef med Jesusbarnet?

1. Syria
- x. Libanon
2. Egypt

Trond Andersens minnestipend

Høsten 2012 skal Trond Andersens minnestipend deles ut. Stipendet deles ut til en engasjert ungdom i Fjære menighets sang- og musikkkliv. Fullstendig utlysningstekst finnes på www.fjæreposten.no eller kan fås ved henvendelse til menighetskontoret. Søknaden må være sendt til menighetskontoret innen 20. november.

8	2. Egypt
7	x. I Jordan
6	2. Salomo
5	2. Salomo
4	x. Peter
3	x. Jakob
2	1. En due
1	1. David

Riktig svar:

Kundene er *hans menighet*

Årets hovedutstiller i Fevik kirke var en litt fremmed fugl. Med en overdådig fargeprakt inntok Zeljko Uremovic fra Kroatia kunstutstillingen i Fevik kirke, med «bilder som helt klart ville noe».

Peer Rodal Haugen
tekst & foto

Uremovic bor og arbeider Trogir i Kroatia i sommerhalvåret. Om vinteren holder han seg i Praha i Tsjekkia, hvor kona hans kommer fra. Men takket være gode norske venner har han vært flere ganger i Norge, og også hatt flere bilder stilt ut her, spesielt i et galleri på vestlandet. Uremovics far var kommunist, hans mor var ortodoks troende, og området han vokste opp i var katolsk. Selv om han ikke fikk noen kristen oppdragelse hjemmefra, har han alltid følt seg nær Gud.

– Jeg hadde mange gode lærere som hjalp meg og lærte meg mye, forteller han.

Han vokste opp i et område hvor det rådende politiske synet var en form for positiv kommunisme, som på sett og vis tiltaler ham.

– Jeg har alltid ment det var viktig å ha et godt forhold til alle, uansett tro eller etnisitet. De voldsomme nasjonalistiske holdningene som var en sterk drivkraft bak krigene som splittet Jugoslavia, har aldri tiltalt ham.

– Mennesker må kunne omgås og holde fred med hverandre, selv om de har ulik tro eller politisk oppfatning, eller kommer fra ulike folkegrupper, understreker han.

Han har sine oppfatninger om hva som er rett og godt, og står for det i alle relasjoner, forteller han. Når noen

har villet «binde» ham til en jobb eller et prosjekt, eller ha ham som leder for et eller annet i politisk retning, har han avtått.

– Nei takk, sier jeg, det er ikke noe for meg. Det har ført til at jeg har kommet på kant med en del mennesker, men i ettertid har det snudd seg til noe positivt, for begge parter, smiler han.

– Vennskap er blitt brutt for en tid fordi min venn gjorde noen valg jeg ikke kunne støtte ham i. Men jeg har forsøkt å vise at jeg alltid er beredt til å stille opp som en venn, men at jeg har grenser jeg ikke krysser og ting jeg ikke vil være delaktig i. Det har ført til konflikter, men er siden blitt respektert og også verdsatt, slik at vennskapet kunne gjenopptas.

Hans univers

Hele livet, helt fra han var liten gutt, har Zeljko vært opptatt av universet og det store rommet rundt ham. Det skapte mange tanker og lengsler og mye undring i

ham som barn. Han startet å male alt som åtteåring, og hadde noen flinke lærere som han fikk mye god kunnskap og hjelp fra, både kunstnerisk og teologisk.

– Jeg hadde blant annet en malelærer på akademiet som absolutt ikke delte min tro på Gud og Jesus og Den Hellige Ånd, men han lyttet og respekterte meg, og kunne derfor hjelpe meg videre som maler. Very good! smiler han.

Han snakker et snodig engelsk, men det går unna, og han har masse på hjertet. Det korte intervjuet jeg hadde forestilt meg, ble til en lang samtale på første rad i Fevik

kirke. Alle andre gjorde seg ferdig med sitt og gikk hjem, men vi ble sittende og pratet i den stille i kirken. Han ville gjerne fortsette samtalen. I over to og en halv time satt vi og pratet. Engasjert gjorde han sitt beste for å forklare for meg hvordan hans kunstneriske univers ser ut, et univers som i stor grad er identisk med hans åndelige univers.

– Da jeg var yngre tenkte jeg på universet som et stort tomt rom. Det var jo det vi alltid fikk høre fra vitenskapen. Men jeg opplevde rommet som fullt, fullt av Gud og hans Ånd. Rommet er abso-

lutt ikke tomt. Gud fyller det, stråler han.

– Forskere og andre som ikke tror det finnes noen skaper og opprettholder, vil aldri finne annet enn tomhet, hverken i rommet eller andre steder. Det du ikke ser etter eller vil se, finner du heller ikke. Gud sier at den som leter etter ham vil finne ham. Det er med universet og skaperverket som med troen. Du kan ikke betrakte det på avstand og si at «jeg tror ikke det finnes noen Gud der ute, eller i dette «tomme» rommet... Som i troen, må du gå inn i den og se etter ham som sier at han er der. Da vil du finne ham! forteller Zeljko engasjert! og steger rundt på gulvet og viser med hele kroppen hva han mener.

– Og det er fra dette åndfylte og åndsstyrte universet han maler. Han vil ikke utbrodere noe videre hva bildene inneholder, utover at mange av dem har i seg noe jordisk, av og til underjordisk og himmelig, og noe overjordisk – det også på sett og vis himmelig, fordi vi ikke fatter det helt ut.

– Jesus snakket også ofte i gåter, slik at tilhørerne ikke forsto, men forsto nok til å følge ham, lytte til ham, være hos ham og ha fellesskap med ham.

– Det er med bildene mine som med Peter på pinsedag, da han fikk Den Hellige Ånd. Han snakket ett språk, men ble forstått av mennesker som snakket andre språk, fordi Den Hellige Ånd gjorde det forståelig for alle. Bildene mine står seg best ved å være ukommentert eller uforklart, fordi Ånden taler til den enkelte gjennom bildet selv. Jeg snakker mitt språk gjennom bildene, men hver enkelt forstår det på sitt språk. Det er det «magiske» ved Den Hellige Ånd.

Zeljko maler slik, ikke fordi han vil skjule noe han vet og kjenner fullt ut, men fordi han bare skimter noe...

– Jeg fornemmer at det fåregår samtaler i dette rommet, åndelige samtaler, som jeg ikke kan høre eller ta del i, men bare ane... Den treenige Gud, Fader, Sønn og Ånd, som «snakker med seg selv».

Han forteller at han med årene er blitt mindre opptatt av å se seg tilbake, og heller se framover på det som venter, strekke seg etter det fullkomne og forklarelse på alt.

– Etter at jeg fylte femti har jeg blitt mindre opptatt av det som var, og mer opptatt av det som kommer og som venter meg. Og jeg ser så mye vakkert som venter på meg og som kommer fra fremti-

den. Og det er virkelig himmel og lys over Zeljkos fremtidsbilder. Guldfargen formelig slår mot en når en kommer inn i rommet.

Hvis en ser etter en utvikling i bildene hans, mener han at en nok kan se noe mer ikonisk i de tidligere arbeidene hans, mens fokuset i de senere bildene hans er mer rettet mot det forventede og delvis ukjente i framtiden, det himmelske.

Bildene hans er blitt mer åpne og preget av atmosfære og mindre konkrete jordiske ting, og med midre ornamentikk i.

– Mennesker ser i bildene mine at jeg også har og har hatt tunge og vanskelig perioder og opplevelser i livet, men de aner også at det er en vei ut, de ser noe av nåden i bildene, noe av Jesu seier over det onde. At han er med meg alle dager, i alle situasjoner, både når jeg er nede og når jeg er glad.

Åpent atelier

Etter krigen i landet var det vanskelig å selge bilder. En prest rådet ham til å bli selvstendig og stå for noe her i verden. «Kristne må være uavhengige», sa han.

– Jeg lyttet til dette budskapet, og kjente at «ja, dette vil

jeg».

I 1997 bestemte han seg for å slutte å stille ut i mange forskjellige gallerier. Han opplevde at det dreide seg for mye om flere og flere bilder, og at det hele handlet om butikk. Zeljko sier det rett ut at de som kjøper bilder av ham, er hans menighet. I Trogir i Kroatia, litt oppover kysten for Split, har han åpent for publikum. Der tar han imot mennesker i atelieret og prater med dem, og selger bildene sine. Men for også å få helt ro til å arbeide og male, fant han ut at han ikke kunne innrette seg slik i vinterhalvåret i Tsjekkia. Der har han ikke åpent for publikum.

– Mennesker ser symbolene i bildene, og så spør de hva det er, og så blir det til samtaler om åndelige ting, om min Kristus-tro. Det er i dette han opplever at han har en oppgave og en funksjon som er hans, hvor han kan være seg selv og stå for det han kjenner er ekte, sant og viktig.

– Hvem er det som kjøper bildene dine, og er disse formatene representative for bildene dine? – Det er for det aller meste privatpersoner, enkeltmennesker og noen bedriftseiere. De fleste ønsker ett stort bilde som kan ta oppmerksom-

heten i et rom, og gi et tydelig signal til menneskene som kommer inn i eller skal oppholde seg der. Så jeg maler oftest bilder i store formater. Mange kommer til meg og sier at bildene formidler et «noe» som de har lett etter eller fortsatt leter etter. Bildene representerer for mange et ønsket nærvær av Gud eller en virkelighetsforståelse, som de ønsker å fremheve med å henge opp et av mine bilder, hjemme eller på en arbeidsplass.

Han forteller at motivene blir til mens han arbeider.

– Det oppstår underveis, forteller han.

Malingen er jobben, som han går til hver dag. Han legger vekt på at dette er hans oppgave og hans arbeid, som han skal utføre så skikkelig han kan. Derfor går han til arbeidet med takk til Gud for arbeidsdagen og for at han kan gjøre det han gjøre og ha det han trenger til livets opphold.

– Jeg er ikke rik, men lider heller ingen nød. Jeg har daglig mat på bordet, har mitt verksted, mitt hus og min bil. Jeg er tilfreds med det. Gud sørger for meg, smiler han. For meg er det nok å vite at jeg er omsluttet av Guds Ånd, som vil meg godt.

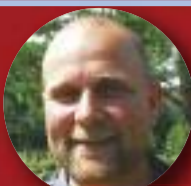

KONTAKTinformasjon

Fjære menighet

POSTADRESSE Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik kirke
37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Ingunn Metveit Olsen
Menighetspedagog
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Eli Anne Haugen
Barne- og ungdomsarb.
eh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

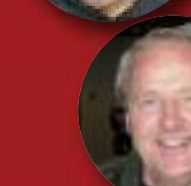
Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

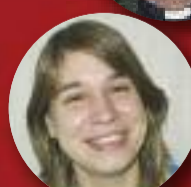
Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangensteen Limm
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Mer informasjon om Fjære menighet og oppdaterte opplysninger om aktiviteter i kirkene finner du på www.fjæreposten.no

GUDSTJENESTENE

Fjære kirke

04.11.2012	11.00	Gudstjeneste v/Helge Spilling.
04.11.2012	18.00	Minnegudstjeneste v/Helge Spilling
11.11.2012	11.00	Gudstjeneste v/FMU
18.11.2012	11.00	Familiegudstjeneste på FMU-bygget v/Helge Spilling
25.11.2012	11.00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
02.12.2012	11.00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
02.12.2012	19.00	Konsert v/Fjære Kammerkor
09.12.2012	11.00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
16.12.2012	18.00	Vi synger julen inn
24.12.2012	14.30	Gudstjeneste v/Helge Spilling
24.12.2012	16.00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
25.12.2012	11.00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
26.12.2012	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
31.12.2012	23.15	Gudstjeneste v/Helge Spilling

Fevik kirke

11.11.2012	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito.
18.11.2012	17.00	Familiegudstjeneste v/Oddvar Tveito
25.11.2012	11.00	Gudstjeneste v/Vidar Øvland
25.11.2012	19.00	Temakveld, Svein Lilleaasen
02.12.2012	16.00	Lysmesse v/Oddvar Tveito og konfirmanter
09.12.2012	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
22.12.2012	20.30	Julenattine i Fevikhallen
24.12.2012	14.30	Familiegudstjeneste v/Oddvar Tveito
24.12.2012	16.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
25.12.2012	13.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
30.12.2012	16.00	Juletreffest i Fevikhallen

TRENGER DU KIRKESKYSS?

Trenger du skyss for å komme deg til gudstjeneste, kan du ringe en av disse kontaktene:

Beth Løhaugen, Kroken, tlf. 48277934
Kari Normann Erlandsen, Hesnes, tlf. 37041333 / 91109837
Berte Marie Reiersølmoen, Bergemoen, tlf. 37042241
Solveig Tønnesøl, Grefstad/Hausland, tlf. 37047191.

PREKENTEKSTEN

for Allehelgenssøndag 4. november

13 Dere er jordens salt! Men hvis saltet mister sin kraft, hvordan skal det da bli gjort til salt igjen? Det duger ikke lenger til noe, men kastes ut og trækkes ned av menneskene.

14 Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. 15 Heller ikke tenner man en oljelampe og setter den under et kar. Nei, man setter den på en holder, så den lyser for alle i huset. 16 Slik skal deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør, og prise deres Far i himmelen!

Matt 5,13-16

hilsen presten

Vi trenger mannfolk

I Fevik kirke er det mange fine tilbud for barn og ungdom. Vi har Elle Melle, og det er fantastisk flott å oppleve glade barn som synger av hjertens fryd om Gud og livet! Hver tirsdag er det mange barn som øver i kirken. Når de deltar på gudstjenester, så er det fest i Guds hus! Men dette koret ser mest ut til å passe for jenter. «Har dere ikke noe som passer for gutter?» var det en som spurte. Jeg har tenkt mye på dette, og har allerede spurt noen voksne menn om de kan tenke seg å lage et tilbud som er mest for gutter. Gjerne parallelt med Elle Melle på tirsdager. De kan være i lokalene til barnehagen, eller de kan være ute i friluft, eller... Mulighetene er mange, og det står på er at vi trenger noen som vil sette av tid til dette. 4 har allerede sagt ja til å være med, men blir det 8-10 ledere, så kan dette fordeles slik at det ikke blir mer enn en gang pr måned. Opplegget bør være enkelt og lettfattelig, og gjerne noe som lederne selv synes er gøy! Jeg utfordrer med dette mannfolk til å melde seg! Tre ganger i halvåret er det familieklubb i kirka, og da kommer det 100+! Dette må vi fortsette med. Jeg ber dere som kan tenke dere å bli med på å lage «gutteklubb» om å melde fra til meg på tlf 90950473. Gjør det helst med en gang! Så kaller jeg sammen alle som vil være med, og så lager vi et opplegg sammen!

Hilsen Oddvar prest

Send barnet ditt til søndagsskolen!

Det er søndagsskole hver søndag på Vik bedehus, og annenhver søndag i Fevik kirke kl. 11.00. Du som har latt barnet ditt døpe i kirken, og ønsker å ta trosopplæringsansvaret ditt på alvor: Søndagsskolen er en fantastisk god hjelp! Der får barna både kristendomskunnskap, erfaring og gode verdier og holdninger! Søndagsskolen er en «investering» i barnets framtid!

Du gjør det du kan – vi gjør det vi kan!

FEVIK REGNSKAP & ØKONOMI AS

Autorisert regnskapsførerselskap
Sømsveien 5, 4870 Fevik – tlf. 37 04 40 06
www.fevikregnskap.no

20 ÅR 1992 - 2012

Haglund Regnskap AS

AUTORISERT REGNSKAPSFØRERSKAP

www.haglund.no

J. J. Ugland
Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

Aut. Rørleggerfirma

Rørlegger Liene AS

Fevikveien 34
4870 Fevik

Telefon: 37 25 81 90
Faks: 37 25 81 91

E-post:
post@liene-vvs.no

Åpningstider:

Mandag – fredag:
07.30-15.30

Torsdag: 07.30-17.00

Lørdag: stengt

Han tok beina fatt da han ble sykmeldt

Mang har sett Egil Didriksen vandre langs veien utpå ettermiddagen, et sted mellom Fevik og Grimstad. Ikke det minste rart, siden han stort sett går hjem fra jobb. Riktignok gjør ikke mange det, men det er forklaringen, og for Egil har det blitt en vane.

f Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Etter å bodd noen år på Fevik, har jeg ikke unngått å legge merke til ham. Han går langs veien mellom Fevik og Grimstad. Nesten i all slags vær har jeg truffet på ham, på ulike steder underveis. Hvorfor gjør han det? Eneste måten å finne det ut på er jo stoppe fyren og spørre ham. Som tenkt så gjort.

Så en dag passet det slik at jeg akkurat hadde parkert bilen da denne karakteristiske fotgjengeren passerer meg på veien, og jeg stanser ham for å få kontakt. Egil Didriksen heter han. Bare av utseende må han være kjent av mange, med sitt flagrende lange grå hår, oftest dratt sammen i en hestehale. Jeg vet av erfaring at små barn reagerer på menn med hestehale. Det har

jeg hørt uttalt høyt og tydelig i mang en butikk, men jeg vet jo også at menn med langt hår og hestehale kan være ålreite folk det og... Der og da rekker jeg ikke mer enn en kjapp prat og å gjøre avtale om å møtes.

Etter en tid ble det til at vi møttes hjemme hos ham. Egil har dekt på med to kopper og serverer kaffe.

Det var jo bare å gå rett på sak:

– Hvorfor denne gåinga?

– Det er blitt en vanesak, en livsstil. Det starta for en fem-seks år siden etter en brokkoperasjon som ikke gikk helt greit, så jeg måtte reopereres, og jeg så at jeg ville få en lengre periode ute av jobb, hvor jeg ikke kunne gjøre de vanlige tingene jeg alltid har likt å gjøre, som å sykle og løpe. Jeg hadde behov for å fylle dagene med noe fornuft-

ig. Siden jeg alltid har hatt glede av å bruke kroppen, fant jeg ut at jeg fikk gå i stedet. Jeg har halv jobb på Berge gård. Det har blitt til at jeg som oftest tar bussen til jobben og går hjem igjen.

– Men du må ikke gå hjem, det går da buss den veien også...?

Egil er seksti, og tenker litt fremover.

– Jeg ser det som en investering i alderdommen, rett og slett. Ved å holde kroppen litt vedlike håper jeg å bidra til at jeg kan fortsette i jobben, for der trives jeg fantastisk godt blant trivelige kolleger.

– Hvordan får du tida til å gå da?

Det er jo et utrolig dumt spørsmål til en mann som bruker tida til å gå!

– Ofte går jeg noen omveier for å gjøre turen litt lenger. Da hender det jeg går over Dømmesmoen og Kroken og hjem.

Ikke sant. Som oftest er det om å gjøre å komme fra A til B så fort som råd. Men ikke denne karen. Hans ønske er at den skal være lenger.

– Hvorfor det da Egil?

– Ofte bruker jeg tida til å lese, eller rettere: Høre på lydbok. Jeg har hørt gjennom mye av det de har av lydbøker på biblioteket i Grimstad, så nå må jeg skaffe flere fra Arendal. Er boka spennende, tar jeg gjerne en omvei og gjør turen litt lenger. Noen ganger har jeg bare musikk på ørene.

– Du går ikke å tenker altså?

– Jo, absolutt. Det også. Men da må jeg ha det stille. Ikke noe musikk eller lydbok da. Da trenger jeg stillheten for å la inntrykkene komme.

– Hva er det du tenker på da?

– Helt hverdagslige ting, som familie, barn og søsken, og små og store problemer eller oppgaver som skal løses. Det har god effekt på den mentale prosessen å gå mens man tenker.

– Får du med deg noe annet underveis da, følger øynene med landskapet du går i?

– Å ja, det er alltid noe nytt å legge merke til og glede seg over langs ruta, selv om det er en strekning jeg kjenner godt og har gått mange ganger.

Han betror meg at det hender han tar bussen rett hjem også, men har det blitt en to tre dager uten å gå hjem kjenner han at noe ikke er som det skal. Men det går jo med

en del tid, og sånn sett er det en utfordring for familien at han ofte ikke er hjemme før i sju halv åtte-tida. Derfor har han avtaler med barna om forskjellig ting som skal være gjort før han kommer hjem.

– Vanligvis så spaserer jeg hjem. Det er vanen, og ikke ukjent fra idrettssammenheng, at det fort skapes en slags avhengighet, både av den fysiske aktiviteten, men også den daglige dosen med tankespinnet og avkoblingen fra jobben.

– Visste du om disse effektene av å gå og tenke da du begynte med dette?

– Nei, jeg tenkte bare jeg måtte finne på noe fornuftig når jeg ble hjemme en lang periode. Det er noe jeg har oppdagat underveis dette at det er gode verdier det å holde kroppen vedlike, bruke hodet og lese. Da jeg løp og sykka fungerte hodet annerledes. Det var ikke så avslappet.

Når du går er det lettere å holde fokus på ting. Så det har vært en reise med nye oppdagelser både på det ytre og indre plan.

– Du har ikke planer om å ta fatt på en lengre distanse da?

Egil smiler i barten, som om jeg har truffet blink.

– You bet! ler han.

Hans oldefar var barnevandrer fra Kvinesdaltraktene (Fjotland), og het Johann. Ikke filmens Johann, men en av dem som gikk fra Vest-Agder mot øst og havnet i Reddal og lenger øst. Johanns lille søster Ida, og storebror Lars, gikk før ham, og de havnet alle tre i Froland. Det spesielle med Johann var at han var sterkt synshemmet. Like fullt ble han tvunget ut å vandre alt fra syvårsalderen.

– Jeg har planer om å gå den vandrings som de gikk, og leve litt på samme måten med overnatting i uteløer og banke på der det er hus, og klare seg med lite. Likevel vil jeg nok ta med sovepose og et

lite telt. Barnevandringene fulgte flere ulike ruter, sørlige, nordlige og noen midt i mellom. Egil har tenkt seg den nordlige om Froland til Nes Verk og så finne seg en vei tilbake til Fevik – men er forberedt på at justeringer må til underveis, og noe mer studering av ulike stier som er kartlagt og så videre. Men det er en plan jeg har, forhåpentligvis neste sommer, om det legger seg til rette med fri og slikt. Det er planen. Nå har han til og med sagt det til Fjæreposten, så da har han lagt et ekstra press på seg til å gjennomføre, kjenner han.

Han regner med at han vil trenge en fjorten dagers tid. Barnevandrerne startet i april. Da kunne det fortsatt ligge snø, og tenk på at mange av dem gikk barbeint... Jeg drøyer nok til uti mai-juni.

Men han har også lekt med tanken om å gå pilgrimsruter både mot Nidaros og i Europa.

Mange av pilgrimsrutene opplever til dels stor og problematisk kommersialisering rundt rutene og stedene. Det er ikke Egil interessert i. Å møte medvandrere, store landskap, små landsbyer og overnattingssteder derimot, kunne han tenke seg å oppleve.

– Mine daglige turer er ikke så sosiale. Det ville være kjempe å oppleve disse fellesskapen. Er du litt modig vil en kunne etablere kontakt med folk der en kommer. Jeg tror egentlig mange har en lengsel i seg etter å gjøre en slik lengre vandrings. Men det krever litt å komme avsted og få ordnet det med omgivelsene at en blir borte en lang periode.

Egil er bevisst på at han har gitt seg selv litt tid til å ta vare på seg selv, og mener det der en god investering. Helt sikkert noe å tenke på for flere!

det skjer fast

BARN OG UNGE
BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

FAMILIEKLUBB
FMU-huset 2. torsdag i måneden kl. 17.00

Faste møtesteder og tider for ulike grupper i Fjære menighet

SMÅBARNSSANG
1-6 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 10.00

ALFSAM
FMU-huset annen hver torsdag kl. 18.00-20.00

SMÅBARNSTREFF
Vik bedhus fredag kl. 10.00-12.30

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedehus, annen hver onsdag i odde-tallsuker kl.19.00

SMÅBARNSTREFF
Fevik kirke hver onsdag kl. 10.00-12.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

FEVIK KIRKE
SØNDAGSSKOLE
BS-AGENTENTE
Disse annen hver søndag kl. 11.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandager kl. 18.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver søndag kl. 11.00-12.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
har samling i Fjæreparken annen hver tirsdag fra kl. 17.30-19.00

TORS DAGSKLUBBEN
Vik bedehus annen hver torsdag kl. 18.00-19.30

VOKSNE

MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

HESNES JENTEFORENING
Hesnes bedehus annen hver tirsdag kl. 17.30-19.00

PROKOR over annen hver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.00-22.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annen hver onsdag i partallsuker kl. 17.30

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell tirsdager kl. 19.30

ELLE MELLE FEVIK
Elle Melle Mine hver tirsdag i Fevik kirke kl. 17.15
Elle Melle Tween og tenkor-gruppa Joy annen hver tirsdag kl. 18.15

ELDRETRREFF
på Vik bedehus kl 16.00 hver fjerde tirsdag i måneden.

Fersk info på www.fjæreposten.no

KRUSE SMITH

VI GJØR BYGG FINE

KRUSE SMITH
Eiendom

Fra idé til virkelighet

Eiendomsutvikling • Bolig • Næringsbygg

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere
Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester
Tlf. 37 04 65 95
Hele døgnet

Topland Begravelsesbyrå
Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

Hageland

Syvertsens Gartneri
Skogheim Gartneri

Vi støtter
Fjære menighets arbeid

Aktivitetsdag for 10-åringene

Lørdag 22. september var den store dagen for 10-åringene i Fjære. Da var det aktivitetsdag på FMU for 10-åringene – et populært arrangement som etter hvert er blitt godt innarbeidet.

Ingunn Metveit Olsen
tekst & foto

Dagen startet klokka 10 med at alle ble registrert og sendt inn i FMU-salen hvor Kirsti P. Haugen tok i mot dem og øvde inn et par sanger med dem. Disse skulle fremføres for foreldrene den siste halvtimen. På forhånd hadde de noen og tretti tiåringene meldt seg på to gruppeaktiviteter. De kunne da velge mellom luftgeværskyting, bading, hobby, dans, frisbeegolf og å lage blomsteroppsats. Innimellom de to gruppeaktivitetene var det trosopplæring med elever fra Drottningborg videregående skole. De hadde drama, andakt, bibelspørsmål, lek og konkur-

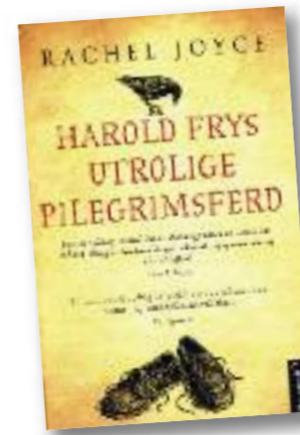
ranser. Etterpå ble de igjen sammen med 10-åringene og spiste nygrillede pølser, lekte og pratet med alle. Etter at 10-åringene hadde utvekslet telefonnummer med de store, kule, kristne jentene, fikk de til nød lov til å reise tilbake til internatet sitt. Tusen takk for hjelpen.

Da siste gruppeaktivitet var over, var alle klar til å ta imot foreldrene. Den siste halvtimen fikk mor og far et lite innblikk i hva barna deres hadde vært med på i løpet av dagen. De fikk høre sangene, se dansegruppa opptreden, smake på muffinsene som bakegruppa hadde laget, mens de beundret blomsteroppsatsene på bordene og hobbygruppa dekorerte lys.

Allsidig aktivitet både ute og inne, og noe både for kropp og sjel.

lesestoff: på vandring

Under et besøk hos Aschehoug forlag stakk forlagsredaktøren ei bok i handa på meg. «Les denne», sa han. «Det er en bok vi har tro på». En forlagsredaktør sier ikke slikt i utrengsmål. I tillegg er jeg av typen som sjelden sier nei til en bok, sånn i første omgang, og tittelen på boka jeg fikk i handa vekket min nysgjerrighet med det samme. Følgelig gikk jeg også løs på den ganske umiddelbart. Og kunne siden ikke legge den fra meg. Det er en eiendommelig bok om en eiendommelig vandring gjennom England fra sør til nord. Og det er en fortelling om hva som kan skje med et menneske som forlater alt kjent og begir seg ut et ukjent landskap, både på det indre og ytre plan.

Forlaget skriver: «Når pensjonisten Harold Fry går ut av huset en morgen for å poste et brev, mens kona gjør rent, har han ingen anelse om at han er i ferd med å legge ut på en reise fra Sør til Nord-England. Til fots. Han har ikke skikkelige sko, ikke kart, ikke kompass, han har verken regntøy eller mobiltelefon. Han vet bare at han må gå. For å redde livet tilen kvinne han kjente for lenge siden, Queenie, som har skrevet til ham og fortalt at hun skal dø.»

Erika Wagner i The Times skriver: «Jeg elsket Harold Fry fra første øyeblikk, jeg kunne bare ikke forlate ham. Boka er umulig å legge fra seg.» Så enig, så enig!

Tom Egeland (journalist, forfatter og bokanmelder) skriver: «En sjarmerende, vittig og magisk roman om å være menneske – om å holde fast ved håpet.»

Harold Frys liv og ekteskap, ja hele hans tilværelse, er gått i stå. Brevet som ankommer helt uventet en dag, forandrer alt. Fra bokens første side:

«Harold!» ropte Maureen over støvsugeren. «Post!» Han hadde tenkt at han kanskje skulle gå ut en tur, men der var det ikke annet å gjøre enn å klippe plenen, og det hadde han gjort dagen før. Støvsugeren stanset med en tumlende lyd, og kona hans kom inn med et grettent ansiktsuttrykk og et brev i hånden.»

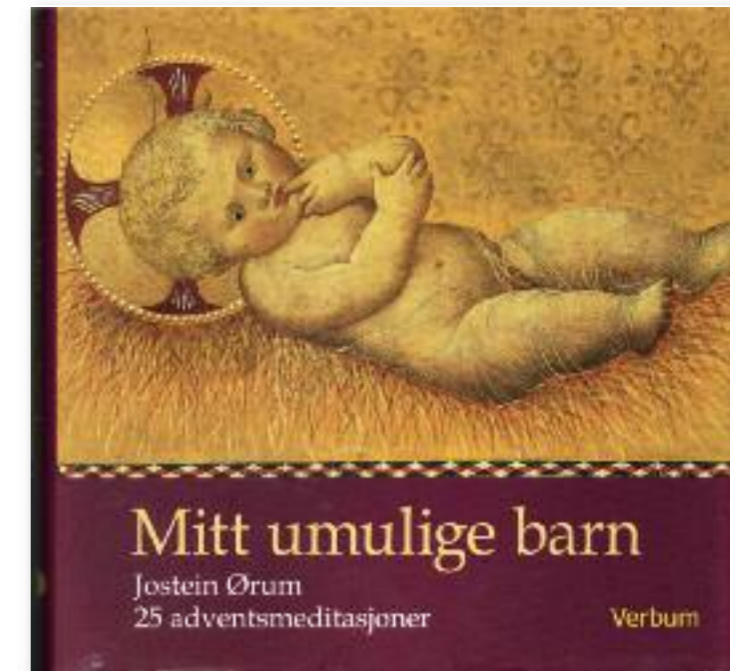
Så tar hendelsene tak i livet hans, og Harold har ikke annet valg enn å velge å henge med, uten å være klar for noe av det som skjer. Hans livs vandring begynner før Harold er klar over det.

Boken om Harold Frys utrolige pilegrimsferd er rørende, klok og tankevekkende, og gir næring til så mange slags refleksjoner. En bok for alle som er underveis, som enda har tid til å tenke seg om.

Peer R. Haugen

Bok Roman

Rachel Joyce
Harold Frys utrolige pilegrimsferd
Aschehoug

Ei bok i rette tid – en vandring i advent

Jostein Ørum, som er prest i Landvik, har skrevet en meditationsbok for adventstiden. Han har gått inn i juleevangeliefortellingen og funnet 25 personer, tatt på seg deres sandaler, levd seg inn i deres rolle, og spurt: Hvordan kan dette menneske ha opplevd å være nær eller del av det som skjedde, da Gud for alle tider satte skille i historien, og tok på seg et menneskes skikkelse og ble som et lite barn – starten på et liv som menneske.

Jeg husker godt første gang jeg møtte dette litterære grepet; å fabulere og dikte seg inn i en bibelsk tekst og prøve å se inn i personen i den bibelske fortellingen, trenge inn bak ordene i teksten, inn i et liv man kan identifisere seg med. Min første tanke var: Går det an? Er det tillatelig å gjøre? Den neste var at akkurat det har prester og predikanter gjort i all tid, og både truffet blink og skutt skivebom. Derne ble jeg vilt begeistret. For er det ikke det alle fortellinger streber mot, å få lytteren til å leve seg inn i fortellingen og kjenne på, tenke over, hvordan man tro det ville oppleves å være denne personen? Først da blir fortellingen levende. Tenk bare etter; når du har lest din bibel og blitt grepet av beretningen; er det ikke ofte nettopp fordi du har blitt en del av den, vært der, tiltatt deg en rolle blant flere?

Jostein Ørum stilte seg en gang spørsmålet, forteller han: Hvor mange personer er det i juleevangeliet? Han fant altså 25 mennesker han kunne bytte fottey med, leve seg inn i deres rolle, ta deres ståsted og undre seg inn i den store fortellingen.

Det er blitt en bok for adventstiden, og en hjelp for alle som lengter etter å gripe mer av juleevangeliet, få kjøtt og blod på ordene, en bok for alle som ønsker å trenge dypere inn i det utgrunnelige mysteriet som denne fortellingen åpner for.

Og hvorfor ikke gi den som gave til venner og familie, en gave i rette tid, med ønske om en rik advent?

Peer R. Haugen

Bok Meditasjoner

Jostein Ørum
Mitt umulige barn
25 adventsmeditasjoner
Verbum

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA
GABRIEL SCOTT'S FORFATTERSKAP

SCOTT OM vandregleder

Den som er født med vandregleden, eier en av de rikeste gleder som er til. Gudder har vært gode mot ham, de har gitt ham en kostelig vuggegave, en kilde i sinnet som aldri trytter. Han har fått de tålmodiges skatt – den lille uanselige nøkkel som åpner naturens dører for ham. Han er annerledes i pakt med tingene enn tidens halvblinde has-tverksmennesker, som bare jager avsted. Inntrykkene blåser av dem, innen de har fått festet seg.

Vandrerer er av et annetslag. Han vet at dethaster ikke. Om han ikke kommer frem i dag eller i morgen – verden den står allikevel. Og selv om han rusler sin kos alene, har han godt følge på veien. Landskapet vandrer med – oftelange stykker av gangen, han har tid til å dvele ved det og gjøre seg fortrolig med det og hygge seg ved selskapet sitt. Og treffer han på et enkelt sted som har særlig bud til ham, kan han sette seg til som bien og blomsten og la inntrykket virke på seg, til det blir sittende for levetiden. Han er ikke bundet av noen rute, han er ikke avhengig av klokkeslettet, bilen går ikke om fem minutter, han kan gjøre de avstikkere han vil. Vandregleder er å gi akt på trærne og ikke bre la dem stå der de står, men huske at de er levende vesener og kose seg med dem og høre på dem, når de står og småprater i vinden. Vandregleder er å få øynene opp og gå på oppdagelsesferd og sanke i pose til høsten kommer. Og vandregleder er også den å merke hvor kroppen trives ved å gå og blir levende og karsk og ung. På samme tid gjør det så godt å vite, at det at du kommer frem, helt ut er ditt eget verk og skyldes dine egne krefter – ikke hestekrefter og bensin.

Å, ingen ting er som å vandregle, det renser sinnet, det høyner synet, det styrker karakteren og viljen.

«Agdesiden, Sorlandet slik Gabriel Scott så det»
(Gabriel Scott Selskapet 2010)
s. 135-136

ARKITEKTKONTORET

Sverre Halvorsen AS

KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tlf: 37251075 mob. 90156635 www.sverrehalvorsen.no

- ARKITEKTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSE PLANLEGGING
- BYPLANLEGGING

EURONICS Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Frøde Jan

Europas største el-kjede

PRIMA
GRUPPEN aksjeselskap

Av og til *er det fristende å spørre* hvem det er som lurder hvem...

f Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Når barn utfolder seg med tegne- og malesaker kan det underligste skje. Plutselig skapes noe som til forveksling likner på arbeider som går for svimlende summer, arbeider som lovprises av «forståseppåere» og etterspørres av «kjennere».

Jeg har sett det skje før. Fra arket eller plata eller hva det er for materiale i bunn, springer det meg i øynene et motiv som ikke skal kunne

*Skapt
for å
skape*
– liten som stor!

skapes av et lite barn uten den ringeste kunnskap om fargelære, om former og kunsthistorie. Like fullt har de laget dette som grandgivelig likner på «noe». Å be kunstneren om en forklaring er like fåfengt som som å prøve å skjønne utlegningene fra mang en forståseppåer av voksenkunst.

Forut for med Kunstutstillingsuka i Fevik kirke har barna i Fevik kirkes barnehage også tumlet med «skapelse» og det å være skapt med skapende evner. Resultatet var utstilt i kirkesalen parallellt med kunstutstillingen. De

ulike avdeligene har jobba med forskjellige oppgaver og ulike metoder og utstyr. Selv om det kun er ment som et apropos til dette å praktisere medskaping i kraft av å være et skapende vesen, er det ganske interessant å studere

det barna har «begått» av «kunstverk» i kampens hete. Selvsagt har mange av dem ikke ofret det en tanke det jeg her prøver å problematisere en smule, dog med et glimt i øyet. Like fullt er det grunn til å spørre om fem streker dan-

dert på en kullørt bakgrunn er mer verdt når revestrekene er samvittighetsfullt streket opp av en kunstner, enn når det er utført i pur skaperglede av en unge, som synes griseriet med maling på hendene er en mye større opplevelse enn

Dette er ikke en Weidemann, men «Høstbilde» av Avdeling Sol i Fevik barnehage, 1-3 år.

det greiene på arket.

Hvem er det egentlig som lurder hvem? Det må være lov å spørre, en gang i blant?

BLI FADDER!

STØTTEFORENING RUSSISKE BARN

Bregnevn. 10, Fevik
konto 2801.02.58148

STØTT

Swazihjelpen

konto 2801.13.70103

JULEGAVEN

JULEKONSERT MED TRINE REIN
Grimstad Soul Children, Chili og Joy

I fjor startet et spennende og fruktbart samarbeid mellom Trine Rein og lokale Soul Children/Soul Teens, noe som blant annet resulterte i 11 julekonserter i kirker rundt på Østlandet. Opplevelsene omkring dette samarbeidet var så positiv at Trine bestemte seg for å gjenta suksessen. I år skal Trine Rein turnere i mange av landets største byer fra Karmøy i vest til Askim i øst. På veien vil hun samarbeide med flere tusen sangfugler fra lokale Soul Children-kor så vel som andre lokale kor i kirkene hun besøker. Dermed er det duket for ny julekonsert med Grimstad Soul Children/Teens, Chili og Joy i Grimstad kirke 2. desember kl. 18.00.

Musikken du får høre er en blanding av kjent og kjær, norsk julemusikk og svingende sørstatsgospel. Trine Rein formidler et klart budskap i kirkene hun besøker, og tar juleevangeliet på alvor. Her er det bare å slippe seg løs i høy stemning, masse sang og juleglede!

Gratis inngang for barn under 5 år.
Start kl. 18.00. Dørene åpnes kl. 17.30
Ingen rabatt for ledsager
Grupper over 10, ring Billettservice 81533321
Billetter på www.billettservice.no

Det vil også bli anledning til å kjøpe billetter ved inngangen så sant konserten ikke er utsolgt på forhånd.

Foto/plakat: Kristin og Vibeke